

Het is perfect progressief om tegen een boerkiniverbod te zijn én tegen hen die er de norm van willen maken'

'Debatten zoals over de boerkini zijn betekenisvol en richtinggevend. Maar om scherp te stellen wat zo'n discussie betekent, is het belangrijk om de breuklijn juist te definiëren en correct in kaart te brengen', schrijft Jan Cornillie (SP.A).

© Belga

De debatten over de boerkini, de diversiteit en de grenzen van de rechtsstaat getuigen van de nieuwe breuklijn die meer en meer de Vlaamse, Belgische en Europese politiek domineert. Ik ben ervan overtuigd dat die sociaal-culturele breuklijn reëel is en dat die mogelijks de komende verkiezingen domineert. Debatten zoals over de boerkini zijn daarom betekenisvol en richtinggevend. Maar om scherp te stellen wat zo'n discussie betekent, is het belangrijk om de breuklijn juist te definiëren en correct in kaart te brengen. Niet alleen hoe die tussen, maar ook binnen partijen werkt.

'Het is perfect progressief om tegen een boerkiniverbod te zijn én tegen hen die er de norm van willen maken'

Om te weten aan welke kant van de breuklijn je je bevindt, is het eigenlijk simpel, zo vindt journalist **Joël De Ceulaer** in De Morgen. Je hoeft maar één vraag te beantwoorden: "[Vindt u dat islamitische Vlamingen met een migratieachtergrond zich moeten aanpassen aan de traditionele Vlaamse leidcultuur?](#)" In één adem komt De Ceulaer tot de conclusie dat sp.a op die manier uit twee partijen bestaat, één aan elke kant van de breuklijn. De Ceulaers conclusie is even verkeerd als zijn definitie van de breuklijn.

Joël De Ceulaer

✓ [@jdceulaer](#)

Essaytje geschreven over (o.m.) [#Bracke](#), [#Calvo](#), [#DeWever](#) en [#Crombez](#): 6 stellingen bij begin van het politieke jaar <http://demorgen.be/s/ax77d4b64/HY8WN>

...

[6:10 PM - Sep 2, 2016](#)

Wat we leerden uit de hete zomerdebatten

[Normaal gesproken is dit het weekend van de zogenaamde rentree: politici komen terug uit vakantie en gooien een paar knuppels in het hoenderhok, zodat...](#)

[demorgen.be](#)

- [7](#)
- [See Joël De Ceulaer's other Tweets](#)

[Twitter Ads info and privacy](#)

Dan vind ik dat **Louis Ide** (N-VA) een betere benadering schetst van de breuklijn. Ide stelt de volgende vraag centraal: "[Geloof je dat moslims zich net als christenen ook kunnen aanpassen aan de Verlichting?](#)" Als je denkt van niet, resten enkel verdediging, onderwerping, verbod en uitsluiting als strategieën. Dan sluit je de grenzen voor moslims zoals Orban doet, wil je de

boerkini verbieden zoals **Bart De Wever** en eindig je in naam van de rechtsstaat en mensenrechten met folterkampen als Guantanamo. Als je denkt van wel - 'Wir schaffen das' -, dan is de vraag hoe we daar geraken met respect voor de ideeën van de Verlichting die we als fundament van onze geseclariseerde samenleving zien. Dan gaat de discussie over hoe we de vrijheid van individuen kunnen beschermen tegen terreur van enkelen in naam van Islam, hoe we mensenrechten inzetten tegen groepsdruk en hoe we cultureel in de richting van meer vrijheid evolueren.

Islambashen of moslimknuffelen

De discussie over de boerkini maakt de breuklijn helemaal duidelijk. Op die nieuwe breuklijn is het immers perfect progressief om tégen een boerkiniverbod te zijn, maar het daarentegen wel een stap terug te vinden op vlak van de culturele vrijheid die we de voorbije decennia hebben verworven. Progressieven mogen en moeten zich uitspreken tegen zij die de boerkini willen verbieden én tegen zij die er via groepsdruk de norm van willen maken. De rechtsstaat beschermt beide posities.

Politieke partijen positioneren zich over het hele spectrum van de breuklijn, net zoals hun kiezers. De krampachtigheid waarmee Bart De Wever concludeert dat progressief Vlaanderen in de boerkini een symbool van emancipatie ziet, verraad vooral hoe hij de breuklijn in zijn voordeel wil framen. In zijn visie van de wereld is het islambashen of moslimknuffelen, zijn het gesloten of open grenzen, is het capituleren of noodtoestand. Ook De Ceulaer stelt het liever scherp: het is het etnocentrisme van N-VA en Vlaams Belang of het kosmopolitisme van Groen. De rest is zwalpen.

'Een breuklijn zorgt ook voor dynamiek binnen een partij. Een politieke partij is geen monolithisch blok.'

Daarmee wordt een extreme vorm van identiteitspolitiek gepropageerd. Maar ook al is identiteitspolitiek in opmars, politiek blijft meer dan dat. sp.a is nooit extreem-links geweest en al lang niet meer exclusief vrijzinnig. Waarom De Ceulaer van ons verwacht dat we op de nieuwe breuklijn wel extreem kosmopolitisch zijn, is mij eerlijk gezegd een raadsel. We weten van de klassieke breuklijnen dat doorheen de tijd het midden het doorgaans haalt. Kiezers zijn immers geen activisten. Zo is de breuklijn katholiek en vrijzinnig politiek ontmiind door het school- en cultuurpact en vooral ingehaald door de groei van de groep randkerkelijken en seculieren. Ondanks de radicalisering en hertraditionalisering van een kleine groep, gaat het met de Europese moslims precies ook die kant uit. En ja, sociaal-economische emancipatie kan ook de culturele emancipatie helpen.

Tenslotte zorgt een breuklijn ook voor dynamiek binnen een partij. Een politieke partij is geen monolithisch blok. Uit ons ledenonderzoek - waarvan de resultaten openbaar zijn - blijkt duidelijk dat onze kaders en parlementsleden linkser, vrijzinniger en kosmopolitischer zijn dan onze leden en kiezers. De spanning tussen top en basis die De Ceulaer zwalpen noemt, heeft altijd bestaan.

Het is bijna de essentie van sociaal-democratie zelf: het volk mee te nemen naar een progressievere toekomst. In de visie van De Ceulaer moeten progressieven vooral zuiver

kosmopolitisch zijn. Het volk laat hij aan de rechts-populisten. Van een capitulatie gesproken. Dat vloekt met onze historische opdracht. Het is niet wie we zijn. En het is zeker niet de manier om deze nieuwe breuklijn progressief te pacificeren.